

“मीठे बच्चे- तिमीले अन्तिम घडीसम्म यो मीठो ज्ञान सुनिरहनु छ, बाँचुन्जेलसम्म पढाइ र योग सिक्नु छ।”

प्रश्न:- बाबाको साथसाथै तिमी बच्चाहरू कुन सेवाको लागि निमित्त बनेका छौ?

उत्तर:- जसरी बाबाले सारा विश्वलाई मुक्त गर्नुहुन्छ, सबैलाई सुख दिनुहुन्छ, शान्ति निर्माता बनेर शान्ति स्थापना गर्नुहुन्छ, यसरी नै तिमी बच्चाहरू पनि बाबाको साथमा यस सेवाको लागि निमित्त छौ। तिमी मुक्ति सेना हौ। तिमीले विश्वको डुब्न लागेको बेडालाई पार लगाउनु छ। २१ जन्मको लागि सबैलाई सम्पत्तिवान बनाउनु छ। यस्तो सेवा तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले पनि गर्न सक्दैन।

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई पनि थाहा छ र गायन पनि छ- पुत्रले माता-पिताको प्रत्यक्षता गर्छ। पिताले पुत्रलाई रचना गर्छन्। जबसम्म रचना हुँदैन, रचना गरे विना यी तिम्रो माता-पिता हुन् भनेर कसरी सिकाउन सकिन्छ? छोरा-छोरीले सिकेर हाम्रो बुवा यस्तो हुनुहुन्छ भनेर प्रत्यक्षता गर्छन्। त्यसरी नै गायन गरिन्छ- विद्यार्थीले शिक्षकको प्रत्यक्षता गर्छन्। जब शिक्षकले विद्यार्थीलाई पढाउँछन् अनि त उसले शिक्षकको प्रत्यक्षता गर्छ। फलाना अधिवक्ताले हामीलाई अधिवक्ता बनाएका हुन्। आफू अधिवक्ता नबनेसम्म विद्यार्थीले कसरी प्रत्यक्षता गर्न सक्छ? त्यस्तै गुरुहरूले पनि जब शिष्य बनाउँछन् तब नै भन्नेछन्- हामीलाई गुरुबाट यो यो कुरा मिल्यो। अब ती पिता, शिक्षक, गुरु त अलग-अलग हुन्छन्। हो, कुनै कुनै बुवाले छोरालाई पढाउने पनि गर्छन्, यस्तो हुन सक्छ तापनि धेरै विषय हुन्छन्। यस्तो होइन, सबै विषय एउटै शिक्षकले पढाउँछन्। हरेक विषयको लागि अलग-अलग शिक्षक हुन्छन्। यहाँ त एकै पिता, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ। जबसम्म बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाइदैन, तबसम्म बच्चाहरूले हामी फलानाको बच्चा, उहाँको सम्पत्तिका हकदार हौं भनेर दाबी गर्न सक्दैन। सबैभन्दा पहिले त पिताले बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउँछन्। बच्चाहरूले पनि भन्छन्- हामीले बाबालाई आफ्नो बनाएका छौं। पितालाई प्रत्यक्ष कसरी गर्न सकिन्छ भन्ने कुरा बच्चाहरूले जान्दछन्। हामी वास्तवमा ईश्वरीय सन्तान हौं। हुन त हरेकले आफूलाई ईश्वरीय सन्तान सम्झन्छन्, हे परमपिता परमात्मा भन्ने गर्छन्। पिता भनेपछि माताको पनि याद आउँछ। भन्दछन्- तिमी माता-पिता... पिताले आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ- म नै तिम्रो माता-पिता हुँ। तिमीहरूले पनि जानिसकेका छौ, उहाँ हाम्रो बेहदका माता-पिता हुनुहुन्छ। उहाँ पिताले नै बसेर पढाउनुहुन्छ। सृष्टि-चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बुझाउनु हुन्छ। बुझेर फेरि बच्चाहरूले अरूलाई सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ भनेर बुझाउँछन्। गायन पनि छ- विश्वको भूगोल-इतिहास दोहोरिन्छ। तर यसको ज्ञान तिमीलाई अहिले मिल्छ, जबकि पुरानो दुनियाँको विनाश, नयाँ दुनियाँको स्थापनाको समय हुन्छ। अब विश्वको चक्र पूरा हुँदैछ। कलियुग अथवा पुरानो युग समाप्त भएर नयाँ दुनियाँ, नयाँ युग सुरु भइरहेको छ। यो ज्ञान शिक्षकले तिमी विद्यार्थीहरूलाई सुनाउनु हुन्छ। विद्यार्थीले फेरि अरूलाई सुनाउँछन्। उहाँ शिक्षक पिता पनि हुनुहुन्छ, परमपिता बसेर सम्झाउनु हुन्छ। नयाँ दुनियाँ, नयाँ युग थियो त्यतिबेला वास्तवमा यहाँ देवी-देवताहरूको राज्य थियो। दुई युगसम्म एउटै सर्वशक्ति सम्पन्न दैवी राज्य थियो। उनीहरू विश्वको मालिक थिए। को? आदि सनातन देवी-देवताहरू। हुन त भारतवर्षको मालिक थिए, फेरि पनि बेहद विश्वको मालिक थिए। कुनै विभाजन थिएन। सागर, आकाश, वायु, पृथ्वी सबैको मालिक थिए। विश्वको रचयिताको जयन्ती वा जन्म पनि यहाँ नै हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म पुनर्जन्ममा त आउदिनँ। आत्मा भन्छ- म एक शरीर छोडेर अर्को

२०७५ बैशाख २८ शुक्रबार ११-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
शरीर लिन्छु वा पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बनिरहेको छु। तिमीहरूलाई थाहा छ— मानिसले पुनर्जन्म लिन्छ,
बढीमा ८४ जन्म।

यो ज्ञानलाई दुनियाँले बुझेका छैनन्। बाबालाई नै ज्ञानका सागर, सुखका सागर भनिएको छ। सारा विश्वलाई
सुख दिनुहुन्छ, सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— म कसरी बच्चाहरूलाई मुक्त गर्छु। म गाइड
पनि हुँ, शान्ति निर्माता पनि हुँ। शान्ति स्थापना गर्छु। दैवी राज्य पनि स्थापना गर्छु। बच्चाहरूलाई थाहा छ—
यतिबेला भारतवर्ष कंगाल बनेको छ। बेहदका बाबाको यो जन्मभूमि पनि हो। तर मानिसहरूलाई थाहा छैन।
शिवको सोमनाथको मन्दिर पनि यहाँ नै छ। त्यहाँ शिवलिङ्ग राखिएको छ। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ—
परमात्माको यति ठूलो रूप त हुँदैन। ताराजस्तै छ। ठिकै छ, गुरुका शिष्य बनेपछि उनीहरूलाई गुरुले शास्त्र
आदि सुनाउँछन्, फेरि तिनीहरूले अरुलाई सुनाउँछन्। भन्दछन्— गुरुले हामीलाई यो यो शास्त्र आदि सिकाउनु
भयो। बनारसमा गएर शास्त्र आदि सिक्छन्। विद्वान् मण्डलीद्वारा उपाधि आदि लिएर आउँछन्। जस्तै
सरस्वती... आदि। अब यो सरस्वती नाम त मम्माको हो किनभने उनले बेहदको ज्ञान सुनाएकी हुन्। उनीहरूले
त हदको भक्ति मार्गका शास्त्रहरू सिक्छन्। अब यो कुरा त तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ— उहाँ हाम्रो परम गुरु
हुनुहुन्छ। परम पिता पनि हुनुहुन्छ। सर्वशक्तिमान पिता हुनुपर्छ नि किनकि माया पनि कम छैन। ऊ पनि
सर्वशक्तिमान छ। माया सर्वमा व्यापक छ। बाबा सर्वमा व्यापक हुनुहुन्छ, उहाँ त पुनर्जन्म रहित हुनुहुन्छ।
परमपिता परमात्मा पुनर्जन्म लिनुहुन्छ, मानिसहरूले लिन्छन्। फेरि पनि परमात्मालाई सर्वव्यापी भन्नु कति
ठूलो ग्लानि हो। जब जब यस्तो ग्लानि गर्छन्, अनि मानिसहरू पतित बन्छन् तब नै म आउँछु। परमात्मा
बेहदका पिता नै शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ भन्ने कुरा शास्त्रहरूमा कहाँ छ र। उहाँ सबैलाई
पतितबाट पावन बनाउनेवाला पनि हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै वेद-शास्त्रहरू हुन् भक्तिमार्गका।
भक्तिमार्ग आधाकल्प चल्यो, ज्ञान मार्ग आधाकल्प चल्यो। ज्ञान त एकै समयमा बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ।
एकै पटक ज्ञान प्राप्त गर्नाले फेरि तिमीलाई २१ जन्म प्रारब्ध मिल्यो। यस्तो होइन, यो ज्ञान अथवा नलेज
आधाकल्प चल्यो। यो ज्ञान प्रायः लोप भएर जान्छ भन्ने कुरा सम्झाउँछौ। त्यहाँ सबै सद्गति प्राप्त भएकाहरू
हुन्छन्, उनीहरूलाई ज्ञानको आवश्यकता पर्दैन। यतिबेला ज्ञान सागर बाबा आएर बच्चाहरूलाई ज्ञान सुनाउनु
हुन्छ। बच्चाहरूले बाँचुजेलसम्म बाबाको ज्ञान सुनिरहनु छ। धेरै मीठो ज्ञान छ। योग पनि बाँचुजेल गर्नु पर्छ
किनभने शिरमा जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ छ। एक जन्मको मात्र कुरा होइन। जन्म-जन्मान्तर देखि
आत्मामा मैला चढेको छ, त्यसैले बिल्कुलै अन्धकारमा आइपुगेका छौं। आत्मामा पुनर्जन्मको मैला हुँदा-हुँदै,
फोहोर हुँदा-हुँदै कति पतित तमोप्रधान बनिसकेको छ। आत्मा पनि नक्कली बनेकोले गहना (शरीर) पनि
नक्कली मिलेको छ। सबै धर्महरू एकदमै जीर्ण अवस्थामा पुगेका छन्, त्यसमा पनि खास हिन्दुहरू, आम
रूपमा सबै धर्म नम्बरवार। त्यसैले सबै बच्चाहरूले माता-पिताको प्रत्यक्षता गर्नु छ। त्वमेव माता च पिता
भन्ने गर्छन् भने पिताको साथमा माता पनि अवश्य हुनु पर्छ। मानिसहरूले सम्झन्छन्— एडम ब्रह्मा, ईव
सरस्वती। वास्तवमा यो गलत हो। निराकार गड फादर (परमपिता) हुनुहुन्छ भने मदर (माता) पनि अवश्य
हुनुहुन्छ। तर तिनीहरूले ईव जगत अम्बालाई भनिदिन्छन्। वास्तवमा यो मुख्य कुरा हो। निराकार शिवबाबाले
यी ब्रह्मा मुखद्वारा भन्नुहुन्छ— तिमी हाम्रो सन्तान हौ। यी ब्रह्मा नै माता बन्छिन्। प्रजापिता पनि हुन् भने माता
पनि हुन्। उहाँ हुनुहुन्छ परमपिता रूहानी बाबा। फेरि स्थूलमा माता ब्रह्माकी छोरी सरस्वती कहलाउँछिन्।
जगत अम्बाको कति ठूलो मेला लाग्छ। प्रजापिता ब्रह्माको अजमेरमा यति ठूलो मेला लाग्दैन। जगत

२०७५ बैशाख २८ शुक्रबार ११-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अम्बाको धेरै मेला लाग्छन् किनकि माताहरूको प्रभाव बढाउनु छ। उनीहरूले त भन्ने गर्छन्— स्त्रीको पति नै गुरु, ईश्वर हुन्। तर यस्तो त होइन। बाबा आएर भन्नुहुन्छ— मैले माताहरूको स्थान ऊँचा बनाउँछु। सरकारले पनि माताहरूलाई अगाडि राख्न थालेको छ। ती सबै हिंसक सेना हुन्, यो हो अहिंसक गुप्त शक्ति सेना।

त्यो हो विनाश काले विपरीत बुद्धि। यो पनि ड्रामा बनेको छ। ड्रामालाई बुद्धिमा राम्रो सँग राख्नु छ। यो बेहदको ड्रामा दोहोरिन्छ। बच्चाहरूलाई जसरी अहिले सिकाइरहेको छु, फेरि कल्पपछि पनि सिकाउने छु। सबै ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएका छन्। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु। दुःख त भक्तहरूलाई धेरै आइरहन्छ। छुटाउनको लागि म कहाँ घरी-घरी अवतार लिएर आउँछु। म त एकै समयमा आउँछु, आएर सारा विश्वको मालिक बनाउँछु। परमधामबाट कल्पको संगमयुग युगमा आउँछु। अहिले तिमीले ड्रामाको डाइरेक्टर, मुख्य एक्टरलाई जानेका छौ। हदका कुरा सुनाउने गर्छन्— फलानो धनवान थियो। यहाँ तिमीलाई थाहा छ— सबैभन्दा ठूलो (हु इज हु), सृष्टिभरिमा सबैभन्दा धनवान को छ! सारा सृष्टिमा सबैभन्दा ठूलो धनवान स्वर्गका लक्ष्मी-नारायण थिए। यसरी को आएर सुनाउँछ? बाबा। बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी जस्तो भविष्यमा २१ जन्मको लागि सम्पत्तिवान् अरू कोही बन्दैन। तिमीले सारा संसारको धेरै ठूलो सेवा गर्छौ। खासगरी भारतवर्षको। तिमी मुक्ति सेना हौ। विश्वको बेडा (जहाज) अब डुब्ने लागेको छ, यो पनि ड्रामा हो। सम्झाइएको छ— विश्वको बेडा कसले तार्न सक्छ? शिव शक्तिहरूले। शिव शक्ति तिमीहरू सबै हौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाएको थिएँ। मायाले पतित बनायो फेरि तिमीलाई महाराजा-महारानी बनाउँछु। तिमी यो प्रवृत्ति मार्ग हो। संन्यासहरूको हो निवृत्ति मार्ग। त्यो हो हदको संन्यास, यो हो बेहदको संन्यास। आजभोलि दुनियाँमा झूट, भ्रष्टाचार धेरै छ। यो हो नै रौरव नर्क। तिमी बच्चाहरू अब ईश्वरीय बुद्धिबाट के बन्दैछौ? अब तिमी भन्दछौ— हामी ब्रह्माद्वारा शिवबाबाको बच्चा बनेका छौं। फेरि हामी नै देवता बन्ने छौं, फेरि क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्नेछौं, फेरि ईश्वरको बच्चा बन्ने छौं। कल्प अघि पनि ईश्वरीय बच्चा बनेका थियौं। बाबाबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ। त्यसैले श्रीमत्तमा चल्यो छ। उनीहरू हुन्— विनाश काले विपरीत बुद्धि यादव एवं कौरव। तिमी हौ विनाश काले प्रीत बुद्धि पाण्डव जसको जय-जयकार हुनु छ। तिमी हौ गुप्त शिव शक्ति माताहरू, यसमा गोप-गोपी दुवै छन्। नाम माताहरूको प्रसिद्ध गर्नु छ। माताहरू धेरै सताइएका छन्। द्रोपदीलाई नै नग्न गरिएको छ। भन्छिन्— भगवान नग्न हुनबाट बचाउनुहोस्। त्यसैले बाबा आएर बचाउनु हुन्छ।

प्रशस्त सम्पत्ति मिल्छ। प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ— शिवबाबा, मीठो बाबा, हामी हजुरबाट वर्सा अवश्य लिन्छौं। वर्सा शिवबाबाबाट लिन्छौ नि। गायन पनि गर्छन्— ईश्वरको गति-मत न्यारा छ। उहाँले नै जान्नुहुन्छ, अरू कसैले जान्दैन। तिमीले अब ईश्वरको गति-मतलाई जानेका छौ, त्यसैले उहाँलाई प्रत्यक्ष गर्नु छ। बच्चाहरूलाई स्थायी सुख-शान्तिको वर्सा बाबाले नै दिनुहुन्छ। अल्पकालको शान्ति कुनै कामको छैन। माता-पिता भन्छौ भने फेरि बच्चाहरूलाई माता-पिताको प्रत्यक्षता पनि गर्नु छ। फादर मदर को हुन्? त्यो कुरा बच्चाहरूले बसेर सम्झाउँछन्। यी माता-पिता सारा विश्वकै हुन्। उहाँले बसेर वर्सा दिनुहुन्छ। वास्तवमा बाबाबाट नै वर्सा मिलेको थियो। अहिले कलियुगको अन्त्य हो, त्यसैले बाबा सँग अवश्य मिल्नु छ। सन शोज फादर, फादर शोज सन। बाबा यति मात्र भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, तिमी बोझ उत्रन्छ। यादको चार्ट राख्नु पर्छ। मैले कति समय बाबाको याद गर्ने? यस्तो होइन, म त शिवबाबाको सन्तान हुँ नै। तर बाबा भन्नुहुन्छ— उठ्दा, बस्दा,

२०७५ बैशाख २८ शुक्रबार ११-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन हिंड्दा, डुल्दा कति याद गरेको छु- यसको चार्ट राख। मुख्य हो याद। योगमा विघ्न पनि धेरै आउँछन्। भारतको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ। त्यो हो हठयोग। राजयोग त बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। उनीहरूले धेरै प्रकारको योग सिकाउँछन्। उनको हो हदको सन्यास, तिम्पो हो बेहदको सन्यास। प्रवृत्तिमा रहेर पनि बाबाको यति याद गर ताकि अन्त समयमा अरू कसैको पनि याद नआओस्। आत्माले एक बाबाको याद गर्नु छ, अनि मात्रै विकर्माजित बन्न सकिन्छ। विकर्माजित अरू कसैले पनि बनाउन सक्दैन। भावनाको फल अल्पकालको लागि मिल्न सक्ला तर पतितबाट पावन बन्न सक्दैनन्। भक्तहरूले कति मेहनत गर्छन्, फेरि पनि चिन्न सक्दैनन्। सबै बच्चाहरूको भगवान् एकै हुनुहुन्छ। उहाँ एकै समयमा नै आउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- हुबहु ५ हजार वर्ष पहिले जसरी नै आएको छु, फेरि आएर सिकीलधे बच्चाहरू सँग मिलेको छु। आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल.... कुनचाहिँ आत्माहरू हुन् जुन धेरै समय अलग रहे? उनीहरूलाई नै पहिला आउनु छ। अनेक अधर्महरूको विनाश, एक धर्मको स्थापना हुन्छ। अनि फेरि सत्ययुग आदि सनातन देवी-देवता धर्मका बन्छौ। अन्य कुनै धर्म हुने छैन।

अहिले तिमी हौ सिकीलधे बच्चे स्वदर्शन चक्रधारी। पहिला सिकीलधे अनि फेरि स्वदर्शन चक्रधारी भनिन्छ। मानिसहरूले त भन्छन्- यो उपाधि त देवताहरूको हो। देवताहरूलाई नै अलंकार दिइएको छ। यो सबै आफ्नो कल्पना अनुसार गरेका हुन्, यस्तो पनि भन्नेछन्। तिमीलाई थाहा छ- सुन्दर वृक्षको कलमी लागिरहेको छ। बेलायतमा पनि यही ज्ञान दिनु छ। हेवनली गड फादर को हुनुहुन्छ? अवश्य माता पनि हुनुहुन्छ होला। बाबा आउनु भएको छ सुख-शान्तिको वर्सा दिनको लागि, यसमा स्वास्थ, सम्पत्ति सबै कुरा मिल्छ। त्यसैले काइदा अनुसार बाबालाई याद गर। भन्ने गर्छन्- हे भगवान्। त्यसो भए फेरि सर्वव्यापी कसरी भन्न मिल्छ, यो त गलत हुन जान्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) विकर्माजित बन्नको लागि हिंड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर्ने अभ्यास गर्नु छ। यादको चार्ट अवश्य राख्नु छ।
- २) आफ्नो हर चलनबाट माता-पिता र शिक्षकको प्रत्यक्षता गर्नु छ। विनाश कालमा प्रीत बुद्धि बनेर रहनु छ। रूहानी सेवा गर्नु छ।

वरदान:- पहाड जस्तो कुरालाई पनि एक बाबा शब्दको स्मृतिद्वारा रूई बनाउने सहजयोगी भव

सहजयोगी बन्नको लागि एक शब्द याद राख- मेरो बाबा, पुग्यो। कुनै पनि कुरा आएमा, हिमाल भन्दा पनि ठूलो होस् तर बाबा भन्नासाथ पहाड रूई बन्छ। रायो पनि थोरै कडा हुन सक्छ, तर रूई नरम र हल्का हुन्छ। त्यसैले जस्तो सुकै कुरा पनि रूई जस्तै हल्का हुने छ। दुनियाँले देखेर भन्ने छ- यो कसरी हुन सक्छ! तर तिमीले भन्छौ- यसरी हुन्छ। बाबा भन्नाले बुद्धिमा टच हुन्छ- यसरी गरेमा सहज हुने छ। यो नै सहजयोगी जीवन हो।

स्लोगन:- प्यारको सागरमा लवलीन भयौ भने सदा समीप, समान र सम्पन्न भवको वरदानी बन्ने छौ।